

doctrina apostolicæ sedis illuminati, cum pace consonantes veritati, ad propria relaxati sunt. Ille fecit copertoria, vel vasta aurea, et argentea plura per diversas ecclesias, ad usum et ornatum ecclesiarum Christi. Hic ordinavit Damianum archiepiscopum sanctæ Ecclesie Ravennatis, atque Clementem Frisonorum. Illic ordinavit Berechyalduum Britan-

A niæ archiepiscopum. Illic ordinavit per diversas provincias episcopos nonaginta septem. Fecit autem et ordinationes duas per mensem Martii, presbyteros xviii, diaconos quatuor, qui etiam sepultus est ad beatum Petrum apostolum vi Idus Septembri, indictione xv, Tiberio Augusto, et cessavit episcopatus mense unum, dies viginti.

VARIANTES LECTIONES.

¹ Cod. Luc., reversi.

² Al. om. plura.

³ Al. Ravennatis. Hic ordinavit Bertoaldum archiepiscopum, atque Clementem in gentem Frisonorum. Hic ordinavit per diversas, etc.

⁴ Cod. Luc., Frisonum.

⁵ Cod. Luc., Berechyalduum.

⁶ Cod. Luc., quinto.

⁷ Al., xiv.

VARIORUM NOTÆ.

postquam enim Tiberium Absimarum invasisse narravit imperium: *Hoc tempore, subdit, synodus Aquileiae facta, ob imperium fidei, quintum universale concilium suscipere diffidit, donec beati Sergii papæ monitis instructa, et ipsa cum ceteris Christi Ecclesiis annuere consentit.* Ilæc jam animadverteram de altera pseudosynodo Aquileiensi contra quintum universale concilium, cum ad manus venit eruditissima dissertatio de schismate Ecclesiae Aquileiensis cl. Patris Bernardi Mariae de Rubeis, in qua (Cap. 5, 19) ostendit synodus diversam ab illa Paulini Bedam significare. Ad oppositum vero rationem consumptam tum ex subscriptione Maximi Aquileiensis synodo Lateranensi, tum ex synodica Romanae syndici sub sancto Agathone, cui subscriptis Agatho Aquileiensis cum suis suffraganeis, respondet idem doctissimus scriptor, Maximum et Agathonem non ad Aquileiensem Ecclesiam, sed ad Gradensem spectare. Neque vero mirandum est eos se subscriptisse

Aquileienses; nam erant catholici metropolitæ ejus Ecclesie, in insula tamen Grado ordinati. Nondum enim metropolis Aquileiae in duas dissecta fuerat. B quod postea Gregorii II auctoritate factum fuit. Una metropolis erat, inquit laudatus auctor, quæ schismate lacerabatur; unum corpus cum duplice capite, altero schismatico, altero catholicæ; ac alteri sana membra adiungebant, alteri morbosa. Catholicus metropolis dicebatur Gradensis, quod in insula Grado eligeretur; schismaticus appellatus est Aquileiensis, quod Joannes, catholicæ Candiano oppositus, in vetere fuerit ordinatus Aquileia. Uterque se gerebat pro Aquileiensi, ac alibi iura in totam metropolim vindicabat. Favore Langobardorum fruebatur schismatics; catholicæ favebant Romani pontifices, exarchi, et Christianissima Venetorum respublica. Sed de historia hujus schismatis plura qui desiderat, legat eamdem dissertationem, a qua schismati Aquileiensi multum lucis assunditur. MAFEUS.

SERGII PAPÆ I EPISTOLA

AD CEOLFRIDUM ABBATEM MONASTERII DIVORUM PETRI ET PAULI,

QUOD EST AD WIRINUNDAM ET INGERVUM,

DR. BEDA VENERABILI ROMAM TRANSMITTENDO.

(Mans. Coll. Conc. tom. XII.)

Sergius episcopus servus servorum Dei Ceolfrido religioso abbati salutem.

Quibus verbis ac modis clementiam Dei nostri atque inenarrabilem providentiam possumus effari, et dignas gratiarum actiones pro immensis circa nos ejus beneficiis persolvere, qui in tenebris et umbra mortis positos ad lumen scientiae producit? Et infra. Benedictionis interea gratiam, quam nobis per presentem portitorem tua misit devota religio, liberenter et hilari animo, sicuti ab ea directa est, nos suscepisse cognoscere. Opportunitas ergo ac dignis amplectendarum tuæ sollicitudinis petitionibus arctissima devotione faventes, hortamur Deo dilectam tuæ religiositas bonitatem, ut quia exortis quibusdam ecclesiasticarum capitulis non sine examinatione longius innotescendis, opus nobis sunt ad con-

serendum arte litteraturæ imbuti, sicut dicit Deo devotum auxiliatorem sanctæ matris universalis Ecclesie, obedientem devotionem huic nostræ hortationi non desistas accommodare, sed absque aliqua reparatione religiosum Dei famulum Bedam, venerabilis monasterii tui presbyterum, ad limina apostolorum principum dominorum meorum Petri et Pauli amatorum tuorum ac protectorum, ad nostræ mediocritatis conspectum non moreris dirigere, quem, favente Deo, sanctis tuis precibus non disidas praesere ad te redire, perfecta præmissorum capitulorum cum auxilio Dei desiderata solemnitate; erit enim, ut confidimus, etiam cunctis tibi ereditis profuturum quidquid Ecclesie generali claruerit per ejus præstantiam impertitum.